

Nr 26.

Av herr **Johanson** i Huskvarna, om viss lindring i bestämmelserna angående förräntning och amortering av egnahemslån.

Egnahemsväsendet har sedan lång tid tillbaka legat riksdagen varmt om hjärtat, och de möjligheter till skapande av egna hem, som genom statsmakternas åtgöranden härutinnan erbjudits, hava av allmänheten flitigt begagnats och visat sig vara till stort gagn.

Emellertid hava på senare tider svårigheter yppat sig för egnahemsägarna att kunna nöjaktigt förränta och amortera de dem beviljade egnahemslånen. Det tryckta ekonomiska läget inom såväl industrien som jordbruket, driftsinskränkningarna och arbetslösheten ha medfört, att de egna hemmen med nu gällande ränte- och amorteringsvillkor bliva för ägarna alltför dyrbara och de årligen återkommande ränte- och amorteringsutbetalningarna en alltför tung börda i förhållande till de minskade inkomsterna.

Egnahemslånen delas numera med avseende å återbetalningen i en amorteringsdel, utgörande två femtedelar av utbekommet lånebelopp, samt en stående del, utgörande tre femtedelar av samma belopp. Å amorteringsdelen erlägges, intill dess densamma blivit till fullo gulden, vid egnahemslån för jordbrukslägenheter en annuitet av sex och en halv procent och vid egnahemslån för bostadslägenheter en annuitet av åtta procent. Därvid räknas såsom ränta i förra fallet fyra och en halv procent och i senare fallet fem procent, allt å oguldet kapitalbelopp av amorteringsdelen. Amorteringsskyldigheten inträder, då fråga är om egnahemslån för jordbrukslägenheter, med sjätte året efter utgången av det kalenderår, för vilket lånet beviljats, samt, då fråga är om egnahemslån för bostadslägenheter, med fjärde året efter utgången av det kalenderår, för vilket lånet beviljats. Intill dess kapitalavbetalningen börjar, erlägges ränta efter fyra procent om året å lånets hela belopp. Därefter erlägges, jämte annuiteten å amorteringsdelen, ränta å lånets stående del, intill dess jämväl denna lånedel till fullo inbetalts, efter fyra och en halv procent om året vid egnahemslån för jordbrukslägenheter och efter fem procent om året vid egnahemslån för bostadslägenheter.

För att råda bot på svårigheterna böra, enligt min mening, samtliga dessa procentsatser för såväl amortering som förräntning av egnahemslånen sänkas med en eller åtminstone en halv procent och likaledes motsvarande procentsatser å de ur egnahemslånefonden utlämnade statslån sänkas med en respektive en halv procent. Och denna lindring bör tillgodokomma ej blott hädan-

efter nytillträdande låntagare utan även äldre låntagare, som icke redan nu åtnjuta billigare villkor än de ovan angivna. Möjligen skulle sänkningen kunna göras allenast provisorisk och sålunda bliva gällande blott tills vidare, så länge den nu pågående ekonomiska depressionen fortfar, varefter de hittillsvarande villkoren, efter därom utfärdad kungörelse, skulle åter träda i kraft.

Med anledning av vad sålunda blivit anfört hemställes,

att riksdagen ville, i samband med prövningen av vidare anslag till egnahemslånefonden och såsom villkor eller förutsättning därför, besluta sådan ändring i lånevillkoren, att ifrågasvarande egnahemslånetagare må komma i åtnjutande av den lindring i egnahemslånens förräntande och amortering, som här ovan föreslagits eller eljest kan befinnas skälig.

Stockholm den 17 januari 1931.

C. O. Johanson,
Huskvarna.